

kaeti muist kattega kinni, et rahwas ei sa-
tud temma kosutamist tunda, muist seggati
temma pühhad õppetused nenda ärra, et
neist jo hingele kahjo sai karta.

Peäle keik hakkas usokulutajatte meel
kaste ilmalikko asjo wahtima, suurt ilma-
likko wallitsust, wägge, au ja riklust püüd-
ma, ja se siggitas pitka pedle paljo kahjo
keige Kristusse seadusese ja kogodusese.
Woeti Jummalä nimmel paljo wäggiwalde
set tööd ette, seadeti paljo seggast asja kog-
oduses ning kuletati mitto wastakäsa san-
na, mis koggone mitte pühhas kirjast ep
olnud leida, waid aiwa ahnusse ja kawwa-
lusese pärrast jure kaswatati. Olli sepärrast
paljo kaebdust ja kurtamist kuulda keik is ris-
tirahwa rikides, agga ei tohtind legi sanna
lausuda, sest Roma linna surel piiskoppil,
kes ka paawsti ninime kannab, olli liigsuur
woimus käes, et issegi kunningatte ja Keis-
ritte üle wallitsejaks ennast olli tõstnud. Ei
tohtind legi kunningaste sanna lausuda,

muudo paawst kohhe tedda rigist lahti teggi,
ja kelas rigirahwas temma sanna kuulmast;
paljo ennem olli ükslasel õppetajal hädä
karta, kui julges pühha kirja sanna peäle
toetada ja ühhe sanna teist wisi selletada,
kui kiriko wallitsejad Roma linnas ei
kästnud. Reid waggaid mehhi, kes jum-
malakartuses julgesid suud lahti teha, wiss-
fati wangi, wangis pinati hirmsa nou ja
riistadega ja ennamiist wiimselt ellusalt tul-
lega põlletati ärra, nenda kui ka Johans
Hussile tehti, kes üks wagga ja laimatta
kiriko:õppetaja olli ja kelle peäle 1414mal
aastal tulesurma moisteti. Saddy aastat
pärrast tedda ellas Martin Lutherus, kes
Saksamaal Wittenbergi linnas kiriko:ning
surekoli õppetaja olli, ja kes pühha kirja
tohtri nimme kandis. Tohter ep olle mitte
ükspäinis sesuggune ammetmees, kes oskab
haigust arstida, waid se samma laddina kele
nimmi rähhendab hästi õppetud meest, kel
keik sedda tundmist ja tarkust käes, mis